

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til hr. Behnke. Der foreligger jo endnu ikke nogen aftale. Der foreligger en hensigtserklæring, så vidt jeg er orienteret, og der er vel stadig nogle forhandlinger i gang. Hvad de forhandlinger vil ende med, og hvilke tilbud de forskellige parter giver, er selvfølgelig utrolig spændende, og den dag, der foreligger et resultat, er det rigtigt, at det er bestyrelsen og regeringen, der skal godkende. Men da jeg ikke kender resultatet, og da jeg ikke sidder i bestyrelsen eller sidder i regeringen, kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om, hvad man vil gøre til den tid.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg forventer ikke, at den konservative ordfører skal tage stilling til en aftale, der ikke foreligger, men jeg forventer, at den konservative ordfører skal tage stilling til et konkret tilbud fra Dansk Undergrunds Consortium, som oven i købet så sent som den 24. januar er blevet meddelt til energiministeren. Det tilbud betyder, at uanset hvilken kontrakt der måtte komme fra Sovjetunionen, eller hvilket tilbud der måtte komme fra Sovjetunionen, så vil det danske DUC-tilbud være mindst 200 mio. kr. billigere, altså 200 mio. kr. i Danmarks favør.

Riishøj (SF):

Jeg vil vælge denne gang at koncentrere mit indlæg omkring det, der i Brundtlandrapporten hedder, at vi skal handle nu. Vi har både sidste torsdag og i forbindelse med debatten om regeringens Brundtlandredegørelse diskuteret energipolitikken en hel del i principperne.

Jeg vil indledningsvis sige i forbindelse med diskussionen om den konservative ordførers synspunkter, at jeg går ud fra, at det er energiministeren, der tegner regeringens holdning. Vi ser jo, at det ikke er den eneste debat, hvor ordførerne går op og markerer nogle holdninger, som partiet ideelt set har. Disse holdninger ligger i dette tilfælde meget tæt op ad Industrirådets holdninger, og vi ved jo, at energiministeren ikke accepterer disse holdninger. Jeg henholder mig til, at energiministerens holdning så må være regeringens holdning, men det kan nogle gange virke forvirrende, når vi hører så klar en forskel mellem det, der kommer fra mi-

nisteren, og så det, der kommer fra ordførerne for de enkelte partier. Men jeg henholder mig altså til, at energiministeren har regeringen bag sig, når han udtaler sig.

I forbindelse med debatten om naturgassen synes jeg, at det, vi hørte fra den socialdemokratiske ordfører, var uklart, og jeg håber, at vi nu i anden runde kan få en uddybning af det socialdemokratiske standpunkt. Det går jeg så ud fra er en afstandtagen fra Jacob L. Hansens kritik af ministeren. Når nu den socialdemokratiske ordfører støtter ministeren, må den socialdemokratiske ordfører, går jeg ud fra, på tilsvarende måde tage afstand fra Jacob L. Hansens synspunkter. Hvis jeg ikke hører andet, så er det konklusionen af det, vi hørte før.

Men jeg vil gentage, at vi synes, energiministeren i den sag har indtaget et fornuftigt synspunkt. Når vi nu skal have valgt, hvilke kulfyrede kraftværksenheder der skal overgå til naturgas, går jeg ud fra, at vi tager udgangspunkt i de miljømæssige kriterier. Det vil sige, at de værker, som er ældst, og som er beliggende i de store byer, der ikke har de tilstrækkelige rensningsanlæg, er de værker, der omstilles først til naturgas.

Jeg håber også, at energiministeren vil inddrage fjernvarmesektoren, det vil sige, at det også overvejes, om de fjernvarmeværker, der er kulfyrede i dag, og som ligger i et naturgasfyret område, ved et nødvendigt lovindgreb skal overgå til naturgasfyring.

Dermed er også sagt, at hvis de sonderinger i elværksregi, der nu finder sted mellem regeringen og elværkerne vedrørende de økonomiske vilkår for overgang til naturgas, ikke fører til resultat, så vil SF skaffe det nødvendige parlamentariske grundlag – hvis regeringen ellers kan blive enig i den sag – for et flertal for et lovindgreb om nødvendigt, der sikrer en øget anvendelse af naturgas på bekostning af kul uanset den socialdemokratiske holdning; den bliver deres sag. Der vil så være et flertal.

Vi vil også støtte, hvis energiministeren vil leve op til det, der er sagt i Brundtlandredegørelsen om tredjepartsfinansiering, herunder at elværker kan gå ind og finansiere elbesparende foranstaltninger i offentlige bygninger og i virksomheder, og at man giver amter og kommuner lov til at låne til finansiering af elbesparelser. Dette er ikke tilfældet i dag. Hvis der kommer handling bag disse ord, vil vi fra SF's side støtte det.